

Esko Korvenpää 4.5.1928–15.3.2002

Maaliskuun 15. päivänä saimme yllättävän suruviestin. Kemin pitkäaikainen kaupungingeodeetti ja hyvä ystävämmä Esko Korvenpää oli menehtynyt äkillisen sairauskohtauksen uhrina Länsi-Pohjan keskussairaalassa.

Esko syntyi Kemissä ja kävi siellä myös koulunsa ja kirjoitti ylioppilaaksi Kemin lyseosta v. 1949.

Hän valmistui TKK:n maanmittausosastolta diplomi-insinööriksi v. 1956. Opiskeluaikana hän oli kolmena kesänä mittausharjoittelijana kotiseudullaan Kemissä. Näin hän sai tilaisuuden perehtyä tulevaan työpaikkaansa erittäin perusteellisesti maastosta käsin ja näistä kesätöistä oli hyötyä myös opinnoissa. Neljäs kesäharjoittelupaikka oli Kemijoki Oy:ssä, jossa hän oli mittausrhymän johtaja.

Hänen ensimmäiseksi työpaikakseen tuli Kuusamo, jossa oli 50-luvulla useita nuoria maanmittareita isojakotöissä. Työnantajana oli maanmittaushallitus, jossa hän auskultoi ja perehtyi tuleviin tehtäviinsä. Aluksi hän oli maanlunastuslautakunnan tekninen apulainen ja myöhemmin sen puheenjohtaja. Kuusamossa hän työskenteli vuosina 1957–1963, jonka jälkeen hän siirtyi Rovaniemen kautta Oulun maankäyttötoimikunnan puheenjohtajaksi vuosiksi 1963–1964.

Kemin silloinen kaupungingeodeetti **Taisto Heikkilä** alkoi aktiivisesti houkutella Eskoa apulaisgeodeetin virkaan, johon hänet valittiinkin v. 1964. Eskolle oli mieluisaa palata ”kotiin” ja näin alkoi geodeetin ura kokeneen Taisto Heikkilän opastuksella. Heikkilän siirryttyä Kemistä mui-

hin tehtäviin Esko valittiin kaupungingeodeetin virkaan v. 1968 ja hän hoiti tätä virkaa vuoteen 1987 saakka eli lähes 20 vuoden ajan. Varsinaisen elämäntyönsä Esko siis teki kotikaupungissaan Kemissä.

Kiinteistö- ja mittaustoimiston tehtäviin kuuluivat perinteisten kiinteistö-, mitta- ja kartasto-tehtävien lisäksi myös kaupungin asuntotoimen ja kiinteistöhuollon tehtävät, joten työnsä oli kaiken kaikkiaan erittäin monipuolinen ja vaativa. Kemi oli 60- ja 70-luvuilla kasvava kaupunki, jossa puuta jalostavat teollisuuslaitokset palkkasivat lisää työväkeä. Asuntotuotanto oli volyymiltaan moninkertainen viime vuosiin verrattuna.

Tehtäviään Esko kuvasi 50-vuotishaastattelussaan seuraavasti: ”Tämä on mielenkiintoinen kaupunki monellakin tavalla. Kiinteistöjaotus on Kemissä varsin poikkeava muista kaupungeista. Täällä palstat ovat kapeita suikalepalstoja, joten tontinmuodostaminen on täällä varsin hankalaa. Lisäksi Kemissä on paljon perikunnan hallussa olevia tontteja.”

Eskon johdolla hankittiin tuolloin kaupungille laajoja raakamaa-alueita eri puolilta kaupunkia. Maakauppaneuvottelut ovat aina vaativia ja aikaa vieviä tehtäviä, joissa Eskon kokemus sekä neuvottelu- ja sovittelutaito johtivat hyvään lopputulokseen. Erittäin harvoin tarvittiin lunastuksia. Eskon hyvistä suhteista silloisiin Veitsiluoto Oy:öön, Kemi Oy:öön sekä jakokuntiin hyötyivät kaikki osapuolet. Erityisen vaativana tehtävänä voidaan pitää valtatie 4:n (Perämerentien) ja Sauvonväylän kiinteistöjärjestelyjä, jotka kaupunki hoiti Lapin tiepiirin kanssa mallikkaasti. Teiden alle jäi kymmeniä omakotikiinteistöjä, joten tehtävä ei ollut helppo. Oman virkansa ohella Esko hoiti Tornion kaupungin kiinteistöinsinöörin tehtävät vuosina 1969–1971.

Luottamustoimia hänellä oli mm. Pohjois-Suomen Hakan hallituksessa, Kemin Säästöpankin hallituksessa ja Työkeskus Toivo-

lan johtokunnassa. Yhteys Kemin kaupungin virka- ja luottamusmiehiin säilyi aivan viime viikkoihin saakka. Hän toimi vielä eläkevuosinaan kaupungin edustajana yhden yhteisalueen hallinnossa.

Kemin kaupungin kiinteistö- ja mittaustoimistossa hän saavutti henkilöstön luottamuksen ja arvostuksen tasapuolisena ja oikeudenmukaisena esimiehenä. Hänen työhuoneeseensa oli helppo mennä olipa asia kuinka vaikea tahansa, hän oli hyvä kuuntelija ja luontainen sovittelija niin ammattikun henkilöistöasioissa. Hän neuvoi ja opasti henkilöstöään vilpittömästi ja asiantuntevasti. Hän oli ”oppimestarina” apulaisgeodeeteilleen, joista tuli sittemmin geodeetteja ja kaavoittajia Kemiin, Tornioon ja Rovaniemen maalaiskuntaan. Hänellä oli taito luoda ja ylläpitää hyvää työpaikkahenkeä osallistumalla henkilöstön kanssa vapaa-ajan rientoihin. Tällaisia elämänmyönteisiä, aitoja ja innostavia esimiehiä tapaa nykyään yhä harvemmin.

Työssään hän saavutti myös kaupungin virkamies- ja luottamusmiesjohdon sekä asukkaiden luottamuksen. Maapoliittiset tehtävät herättävät aina tunteita, intohimoja, eriäviä näkemyksiä, poliittisia ja taloudellisia intressejä jne. Kaikesta edellä mainitusta huolimatta Esko ajoi vahvan ammattitaidon ja osaamisen avulla kaupungin ja sen asukkaiden etua tinkimättömällä ja tasapuolisella tavalla.

Vapaa-aikoina Eskolle oli tärkeä Kemin Kuivanaoron mökki, jossa hän veljensä Matin kanssa lähes päivittäin kävi. Toinen tärkeä paikka oli puolisonsa Hilkan kotipuolella Saimaalla sijaitseva Rongon saari, jossa he viettivät joka kesä pari kuukautta mökilleen ja loivat erinomaiset suhteet saaren muihin kesäasukkaisiin. Mökkeily, kalastus, laskettelu sekä autojen ja muiden koneiden korjaaminen olivat Eskolle mieluisia harrastuksia.

Eskolle ominaisia piirteitä olivat tarkkuus, johdonmukaisuus ja

välittömyys. Hänellä oli tapana merkitä vuosikymmenten aikana kalentereihin kaikki tärkeät tapahtumat, säätilat, lumimäärät jne. Hänen merkintöihinsä ja tilastoihinsa saattoi luottaa ja niitä voi jälkipolvikin lukea mielenkiinnolla.

Eskon entisinä työtovereina ja ystävinä olemme menettäneet hänessä erittäin pidetyn, ystävällisen ja sosiaalisen ihmisen, joka hoiti ”oman tonttinsa” virassa ollessaan ammattitaidolla. Hänen työnsä on jättänyt pysyvät jäljet Perämeren karuun rantamaisemaan.

Kaikkein eniten Eskoa jäävät kaipaamaan puoliso Hilka sekä lapset Kirsi, Virpi ja Jyrki sekä lapsenlapset Joni ja Joonas. Eskolle koti ja perhe oli kaikkein tärkein asia.

Viljo Keskitalo ja Tapani Onkalo

Kirjoittajat ovat Esko Korvenpään pitkäaikaisia ystäviä ja työtovereita.

Israelin karttalaitoksen pääjohtaja Aviel Ron

Israelin puolustusministeriön karttalaitoksen pääjohtaja Aviel Ron, 54, sai surmansa 31.3.2002 tapahtuneessa itsemurhapommi-iskussa Haifassa. Samassa iskussa kuolivat hänen 21-vuotias tytärtärensä ja 15-vuotias poikansa. Hänen vaimonsa haavoittui. Aviel Ron oli tykistön reservin eversti.